

गुणकार्यस्य अभ्यासः

१) सार्वधातुकमपित् (१.२.४) इति सूत्रस्य व्याख्यां पठित्वा, अवगत्य, तस्य अर्थम् अन्यं कमपि जनं पाठयतु ।

सार्वधातुकमपित् (१.२.४) = सार्वधातुकं यदपित् तद् डित् भवति । सार्वधातुकम् प्रथमान्तम्, अपित् प्रथमान्तं, द्विपदमिदं सूत्रम् ।
गाङ्कुटादिभ्योऽङ्गिण्डित् (१.२.१) इत्यस्मात् डित् इत्यस्य अनुवृत्तिः । अनुवृत्ति-सहितसूत्रम्— सार्वधातुकम् अपित् डित् ।

२) क्विडति च (१.१.५) इति सूत्रस्य व्याख्यां पठित्वा, अवगत्य, तस्य अर्थम् अन्यं कमपि जनं पाठयतु ।

क्विडति च (१.१.५) = यः प्रत्ययः गित्, कित् अथवा डित् अस्ति, अपि च तं प्रत्ययं निमित्तीकृत्य इकः स्थाने गुणः अथवा वृद्धिः भवति स्म, सः (गुणः वृद्धिः) न भवति । ग् च क् च ङ् च तेषाम् इतरेतरद्वन्द्वः क्वडः; क्वडः इतः यस्य सः क्विडित्, तस्मिन् परे क्विडति । द्वन्द्वगर्भबहुव्रीहिसमासः । अत्र ग्-स्थाने ककारः खरि च इत्यनेन चत्वरसन्धिः । क्विडति सप्तम्यन्तं, च अव्ययपदं, द्विपदमिदं सूत्रम् । इको गुणवृद्धी (१.१.३) इत्यस्य पूर्णतया अनुवृत्तिः; न धातुलोप आर्धधातुके (१.१.४) इत्यस्मात् न इत्यस्य अनुवृत्तिः । अनुवृत्ति-सहितसूत्रम्— क्विडति च इकः गुणवृद्धी न ।

३) एतान् धातून् आधारीकृत्य लट्-लकारस्य प्रथमपुरुषस्य एकवचनान्तरूपं निर्मातु ।

- धातुः कस्मिन् गणे अस्ति इति निश्चेतव्यम् ।
- विकरणप्रत्ययः कः इति ज्ञातव्यम् ।
- निर्माणक्रमस्य प्रत्येकस्मिन् सोपाने सूत्रं किं/सूत्राणि कानि इति वक्तव्यम् ।

शुच् →
स्पृश् →
जि →
क्षिप् →
वृत् →
कुच् →
ह् →
क्रीड् →
गुज् →
सु →
कृष् →
मिल् →
स्मृ →